

ДО ПРОЛЕТАРІВ УСТІХ КРАЇН!

Справедливий вирок Революційного Трибуналу над провідниками соціалістично-революційними.

Робітники і Робітниці!

Революційний Трибунал засудив провідників контрреволюційної партії, яка називає себе партією соціалістично-революційною, так, як сега сподівався загал революційного робітництва, що слідує за процесом і має перед очима образ злочинця, який поповнила та партія. Трибунал узяв їх винними заговор проти першої робітничо-селянської республіки. Узяв їх винними, що вони в мові з капіталістичними правительством Заходу організували горожанську війну. Узяв їх винними, що вони закликали до вбивства провідників робітничого руху і вели свою злочинну роботу тайно і скрито. За всі ці вини, які поповнено в інтересі світової контрреволюції, Революційний Трибунал засудив на кару смерті всіх тих, що їх вину доказано та що й надалі не хочуть заперестати збройної боротьби проти соціалістичного правління. Центральний Виконавчий Комітет Рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів затвердив вирок, однак виконане його здержано. І коли партія соціалістично-революційна, яку-то партію підчас процесу цілковито здемаковано, заставили свої приготування до горожанської війни, занеах пороблені кроки до збройного повстання, відкажуться від терору і шпionажі, перше ганьблячи звязки з капіталістичними правительством, тоді їх провідникам, які тепер сидять у в'язниці, не спадє з голови волос. А коли вони відновлять горожанську війну і вкоплять знова за зброю, тоді ніхто інший, як лише сама с.р. партія, буде тим, що підписує приказ виконання вироку Революційного Трибуналу.

Робітники і Робітниці всіх країн!

Комуністичний Інтернаціонал брав живу участь в сім процесі, бо все, що порушає життя і смерть Російської Соціалістичної Республіки, дотичить також вас, пролетарі всіх країн, дотичить Комуністичний Інтернаціонал, інтернаціональну організацію революційного пролетаріату всіх країн. В сім процесі виступили у вашій імені представники Комуністичного Інтернаціоналу: Цеткін, Боконі і Муна. Перед кінцевим вирешенням питання Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу свою думку подав до відомо Центральному Комітету Російської Комуністичної Партії, провідниці Соціалістичної Республіки. Сю нашу думку подаємо до відомо також загалові інтернаціонального пролетаріату.

Ми солідаризуємося з вироком Революційного Трибуналу.

За злочини, які в процесі признано злочинцями с.р. — в процесі, який тягнув «ся два місяці» в яким всі обжаловані мали далеко більше можливості до оборони, як звичайно подаєт ся революційний робітничий в так званих демократичних державах перед міщанськими судами, — революційне сумління не могло подиктувати нішого вироку, як кару смерті. Але революційно-робітничі правительством не придержують ся по міщанським мертвих букв закону, не знає політики пітми, яку буржуазні правительтва немилосердно приміняють супроти революційних робітників. Революційно-робітничі правительтва не придержують ся по міщанським мертвих букв закону, не знає політики пітми, яку буржуазні правительтва немилосердно приміняють супроти революційних робітників.

Справедливий вирок робітничо-селянського правління Росії є висловом того, що думали і думають про с.р. міліоні революційного робітництва в Європі, яке не дало се обдурити буржуазній пресі і через зраду брехні і очеркень бачить лише правду. Соціалістичне правительтво, без ніяких упереджень і без жадоби крові буржуазних правительств, а лише в цілі доповнення єдиного пролетарського фронту навіть тим робітничими, що не змогли ще вийти з під впливу буржуазії і соціалістичних провідників, задержало меч, який правдопис над головами винників великого злочинця супроти світової революції. Соціалістичне правительтво зробило се в твердій переконаності, що загал світової робітничої класи не лише укинє всіх способів, що

Робітники і Робітниці!

Провідники 2 і 2½ Інтернаціоналі використовують процес проти с.р. до скаженої гавканини проти Соціалістичної Росії. На спілку з буржуазною пресою, приймаючи на себе оброну союзників світової контрреволюції, які старали ся вести свою підлу роботу під полярною соціалізму. Соціалістичну Росію представляли вони як дике звіря, що прагне крові. Питаємо вас:

Де є на світі таке правительтво, що здержало-б виконання смертного присуду тих людей, які в мові з капіталістичними правительством інших країн, зі зброєю в руках намагали ся повалити се правительтво, послугуючи ся навіть скривавленими?

Провідники 2 і 2½ Інтернаціоналі вислали до Москви оброну, яку однак повтікали, коли переконали ся про нечужу злочинність своїх клієнтів. Архів, який соціалістична влада сконфіскувала провідникам с.р. Керенському, дає незлічені докази, що партія ся, за гроші аліантів, вела боротьбу проти соціалістичного правління не лише в 1918 році, то є підчас найострішшої горожанської війни. Ще в 1921 році партія ся, заплачена французьким і чехословацьким правительством, та при допомозі балтійських правительств і Польщі, вела воєнну контррозвідку проти Сов. Росії, приготувала повстання і жадала ще збройної допомоги аліантів. Здемаковане с.р., як агентів світової контрреволюції, є зарезком здемакованого провідників 2 і 2½ Інтернаціоналі. Про сім здемаковану с.р., і коли соціалістичне правительтво показало, що не прагне крові злочинних провідників с.р. — оцікуємо, щоби кожний робітник і кожда робітниця, до якої-б партії вони не належали, кликнули провідників 2 і 2½ Інтернаціоналі:

«Досить беззастидних нападів на Соціалістичну Росію!»

«Не дозволяємо вам виступати в імені пролетаріату оборонцями тих людей, що сплямили свої руки гримі капіталістичних правительств і кровю російських робітників і селян». Ми переконані, що навіть найбільш відсталі верстви 2 і 2½ Інтернаціоналі зможуть сказати: «Прислухайтесь своїх союзників, соціалістично-революційних, щоби заперестали горожанську війну проти соціалістичного правління, і то не лише на словах, але такі в дійсності пірвали соромний звязок з капіталістичними правительством, занеахали злочинні приготування нової горожанської війни в краї, який жадний мира праці і порядку».

І коли 2 і 2½ Інтернаціоналі зможуть лише частину тої енергії, яку вони зувивали на підбурювання проти Соціалістичної Росії, на те, щоби присудувати с.р., тоді забезпечить ся не лише життя провідників с.р., але уратуєт ся також життя тисячі робітників і селян, які обожують — зі зброєю в руках охороняти соціалістичну владу жите мільонів дітей, що їх виставляє на голодову смерть горожанська війна.

Робітники і Робітниці!

Справедливий вирок робітничо-селянського правління Росії є висловом того, що думали і думають про с.р. міліоні революційного робітництва в Європі, яке не дало се обдурити буржуазній пресі і через зраду брехні і очеркень бачить лише правду. Соціалістичне правительтво, без ніяких упереджень і без жадоби крові буржуазних правительств, а лише в цілі доповнення єдиного пролетарського фронту навіть тим робітничими, що не змогли ще вийти з під впливу буржуазії і соціалістичних провідників, задержало меч, який правдопис над головами винників великого злочинця супроти світової революції. Соціалістичне правительтво зробило се в твердій переконаності, що загал світової робітничої класи не лише укинє всіх способів, що

від кривавої горожанської війни, але також кинє всі свої сили на поміч Соціалістичної Росії в її тяжкій боротьбі за звільнення Росії від розбійничих планів світового капіталізму, виконавцями якого є с.р. І коли ви помагате Соціалістичній Росії, коли ви охороняєте її, то тим самим звільняєте її від кінечності жорстокої боротьби, в якій вона не може мати пощади для нікого, бо також її противники не знають пощади для поневоленних робітничих і селянських мас.

Доба небезпеки для першої республіки-праці ще не проминула.

Заступники світового капіталу недоволю тому в Гадзі поставили робітникам Росії домагає, щоби звернути заграничними капіталістами фабрики, копальні і заводи. Соціалістична Росія, яка заступає інтереси світового пролетаріату, відкинула сі зухвалі домагає. Світовий капітал буде тепер про-

ти повздержати с.р. партію бувати всіх способів, від фінансового бойкоту почавши, а скінчивши фінансованем горожанської війни, щоби лише змусити соціалістичне правительтво до капітуляції. Соціалістичне правительтво буде охороняти інтереси робітників всіми силами. В сім боротьбі знищить всіх своїх противників. Не допустить тому до того, щоби великодушність, яку оказало соціалістичне правительтво супроти с.р., додала нових сил ворогам Соціалістичної Росії!

Хай живе Соціалістична Росія! Хай живе Революційний Трибунал, що сильною рукою охороняє інтереси світового пролетаріату! Розоружте ворогів Соціалістичної Росії, винників горожанської війни і терору! Хай живе єдине світовоє пролетаріату доккола Соціалістичної Росії!

Москва, 8, серпня 1922.

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу.

ЧОМУ Я ПОМАГАЮ «УКР. РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ»

Товариш М. Костинюк, з Лонг Лейк, Онт., складаючи \$5.00 на пресовий фонд «Укр. Роб. Вістий», покликав мене зложити таку суму на сю ціль. Розуміючи добре, чим для мене є «Укр. Роб. Вісти», складаю отсею дорогою \$10.00 ім на поміч і зобовязуюсь жертвувати на прес. фонд «Укр. Роб. Вістий» по \$10.00 місячно до 1923 р.

Чому я се роблю?

Про се вже писали багато товаришів про се я хочу ще сказати кілька слів. Коли нам приходить ся говорити слова «робітничий прес», то для нас, єврейських робітників, сі слова мають дуже велике значення. Робітничий прес для робітників в капіталістичній суспільстві є тою незгасяючою провідною зіркою, що світить, пробитим горем і високим робітникам, в найтемнішій і найтяжшій хвилі її існування. Бувають сумні тяжкі часи, коли робітничий гнет ся під їх тягарем і впадає в зневіру. Довкола него, як чорні круки, снують буржуазні і політичні газети, і якось глумливо насміхають ся над його долею, та кличуть його втіяти своє горе в релігійні дурмані. І в такі часи до него приходить його робітничий прес. Своім багаторим і міцним як криця словом, вона підносить його на дусі, вліває в него живу, цілючу струю, якої не спинить ніяка темна сила. Бо робітничий прес говорить до робітника його власною робітничою мовою, говорить про його власне горе, яке вона сама живе, вона вказує робітнику, як відбавити ся від ворожих нападів, а вказує вона правдою, переконуючо, так як досвідчений борець-командант вказує своїй армії, як вона має шикуватись в свої ряди, для відбиття ворожого атак.

Я кажу, «як досвідчений борець!» Бо придивим ся: на когось спливаєт ся гілля ворожих нападів зі сторони чорної сотні і буржуазії як «свої» так і чужої, як на дієно робітничу пресу? Придивим ся, як вся українська чорносотенна преса день в день сичить на «Укр. Роб. Вісти», як вона висукує різні клевети та бляги і атакує ними нашу часопись? Чи захитала вона коли ними ставніще нашої газети? Ні. Як дійсний пролетарський борець, відбивають «Укр. Робітничі Вісти» всі сі напади. Та не тільки відбивають їх від себе, але беруть на себе удар, направлєні проти нас, робітників ввагаді, проти нашої організації і під її відворотними учорами чорна сотня аж пинить ся зі злости, але не видержує і крутнуть ся на всі боки, як гадина.

Але сим не огранічуєт ся робота робітничої преси. Бо її завдання не тільки відбивати ворожі атаки, але вичити, виділити пролетарську армію для наступу на свого класового ворога, скрипити її пролетарською дисципліною, освідити, вказати її дійсний шлях до побіди.

Сю велику роботу стало і непохитно виконують між українським робітництвом на

американським континенті «Українські Робітничі Вісти» від першого дня свого існування. «Українські Робітничі Вісти» є дійсним учителем пролетарської науки для українського робітництва і біданого фермерства в Канаді. Вони є нашим сторожем, що завчасу повидає нас про наступ на насі долари тих панків, які, продавши галицьке працююче населення в шляхоцьку неволю, сунуть тепер до Канади за доларами. Правда, тяжко все те зрозуміти, задуреним чорносотеними газетами робітників і фермерів, але наша газета не устаючи рубає сю скалу темноти і кожний її удар болюче відчуває чорна сотня. В своїй боротьбі зі свідомими робітниками вона вживає провокаційних способів і кличе собі на поміч влаш і поліцію. Вона не перебирає в найділішших средствах боротьби, бо бачить, що не встоїть проти здорового і правдивого слова передових робітників і їх преси.

Ось чому ми, класова свідомі робітники, становимось в ряди один за другим, кличемо один другого і даємо поміч своїй часописі. Бо ми даємо сю поміч собі, бо наша газета, се наша пролетарська душа; підкріплюючи нашу газету, ми зміцнюємо нашу організацію, нашу робітничу солідарність. Ми свідомі того, що в Канаді є сотки тисяч українських робітників і фермерів, інтереси яких є тісно звязані між собою, однак наша газета тримаєт ся тільки передовими робітниками, які зрозуміли чим вони є в теперішній суспільстві, а чим повинні бути. І ті передові робітники, не відвалячись на своє тяжке положення, послідне жертвують для своєї часописі.

Так, ми жертвуємо, бо знаємо, що наші товариші, що стоять при газеті, не йдуть справляти баї до «приличних гуртів» за наші центи, як се робили «патріоти» з під темної зводи Боєра минувшого року, коли продавали «бонди» для Петрушевича, а казали, що хочуть викупити Галичину з під Польщі. Ми знаємо за кожний цент, котрий даємо, куди він іде, бо ми самі контролюємо нашу пресу, тому даємо і будемо давати.

В нашій часописі нема ні одного добре платного шахрайського оголошення, які є головними доходами «патріотичних» газет і на удочку яких поладують довірчиві читачі, не говорячи вже про оголошення буржуазних партій підчас виборчих кампаній. І в сім є велика заслуга українських робітників, що вміють відержати свою газету на чистій пролетарській висоті.

Ми знаємо, що пора вже, щоби наша газета виходила бодай три рази на тиждень. Але се може бути здійснене тоді, коли робітництво в своїй масі зрозуміє, чим є для него його газета. А ми, передовий свідомий авангард, горді з того, що крім газети маємо ще журнал «Голос Праці», як також до при газету вида-

мо ряд брошур. Все се видаєт ся за наші гроші і служить просвітити і організаційним цілям цілого українського робітництва в Канаді. Нашим обовязком є зробити, щоби всю сю нашу літературу, нашу газету і наш журнал читало все українське робітництво і фермерство. А коли воно буде їх читати цілою масою, тоді не буде потреби нам кликати один другого, спішити на поміч своїй пресі. Для сего ми повинні приділяти своїх старань. Але перше всего ми повинні показати примір всім українським робітникам і фермерам, що любимо і цінимо свою газету, бо знаємо її значення для робітництва в капіталістичній суспільстві.

Ми, товариші робітники, всі ті, що стоїмо в організації, є передовими камінярами на шляху поступу, а наша часопись «Укр. Роб. Вісти» є тим молотом, яким ми розбиваємо

скалу темноти і насильства над нами.

Ось чому я спішу «Укр. Роб. Вістям» з помічюю і закликаю зложити по \$5.00 (а тих, що є впромозі, зложити таку суму яку і я) слідуючих товаришів:

В Тімміс, Онт.: І. Кулія, П. Блаого, В. Бачинського, І. Яшана, П. Сенька, В. Демкова, В. Максимового, І. Чорного, Гр. Мафтуряка, Ів. Воєвідку, М. Куліничка, І. Роского, І. Касіна, І. Лободу, П. Кришталевича.

В Дон Майї, Онт.: П. Гарасимового, Я. Яворського, О. Волкова.

В Детройт, Міш.: І. Летвинчука, Ів. Поповича, М. Мороза, Ф. Броуцка, П. Чермака.

Вірю, що всі викликані мною товариші сповнять свій обовязок.

Нехай живуть «Українські Робітничі Вісти»!

Т. Гаш.

РОБІТНИКИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ «У. Р. ВІСТЯМ»

Лос Енджелес, Кал.

Вважаючи своїм робітничим обовязком поміч «Укр. Роб. Вістям» в їх критичнім фінансовім положенні, радо відзиваюся на поклик т. Н. Стефанця і складаю на пресовий фонд «Укр. Роб. Вістий» \$5.00. Рівночасно закликаю слідуючих товаришів зложити на сю ціль по \$5.00 або кілька хто може, бо теперішні обставини гнетуть всіх робітників однаково:

В Мускегон, Міш.: М. Смука.

В Філадельфї, Па.: І. Наконечного, Ф. Ремісничого.

В Шкаго, Іл.: П. Біліньського, М. Фільваркового, М. Кішкана, А. Бойка, М. Андруска, А. Парубія, М. Гудиму, І. Юсипчука.

В Рочестер, Н. Й.: М. Мелєйчука, В. Зубика, М. Кардана.

В Данте, Ва.: Г. Брѳвчука, О. Настюка.

В Вілтон, Н. Д.: С. Настюка, В. Луканюка.

В Едмонтон, Алта.: А. Мотрюка, С. Мотрюка, В. Никифорука.

В Торонто, Онт.: Олександру Никифорука.

Стефан Никифорука.

Монтреал, Кве.

На поклик т. Я. Карвацького складаю на пресовий фонд «У.Р.В.» \$5.00, бо бажаю, щоби та наука і класова свідомість, яку поширює серед робітників наша часопись, заходила в найдальші закутки, де тільки живе поневолений робітник і просякала його ум та справляла його на правильний шлях в класовій боротьбі. Заразом закликаю зложити на поміч нашої часописі по \$5.00 слідуючих товаришів:

В Монтреал, Кве.: М. Прейзнара, К. Морова, І. Юзенка, І. Піндуса, Кернічного і Краківського.

В Венкувер, Б. К.: Т. Недзельського і І. Сенька.

В Нью Орлієнс, Ла.: Д. Куріука, І. Засуляного, Г. Піндуса і П. Зальопаюго.

В Дулут, Міш.: Т. Миколова, Г. Засуляного.

В Нью Йорк, Н. Й.: П. Цвинара, Т. Цапа і Розалію Новак.

С. Юзенка.

Торонто, Онт.

На поклик тов. Д. Лобая складаю \$5.00 на пресовий фонд «Укр. Роб. Вістий» і покликаю до зложєня такої-ж суми слідуючих товаришів:

В Торонто, Онт.: Ст. Матуляк, М. Павлович, Н. Рогожинську.

В Вест Торонто, Онт.: М. Вішнєнську, Кісіля і Кантімір.

Йосифа Бойчука.

Торонто, Онт.

На поклик т. Д. Лобая складаю \$5.00 на пресовий фонд «У.Р.В.» і закликаю всіх товаришів робітниць прийти з помічюю нашої одинокий українськї робітничий часописі в Канаді «Укр. Роб. Вістям».

Анна Коцан.

Гонтер, Онт.

Посилаю на пресовий фонд «У.Р.В.» \$6.00 а на передплату \$4.00. Хай живе і розвиваєт ся наша часопись «У.Р.В.»!

С. Матвішин.

Евєлін, Б. К.

На поклик т. Д. Смалє, складаю на пресовий фонд «У.Р.В.» \$5.00.

Г. Смалє.

скалу темноти і насильства над нами.

Ось чому я спішу «Укр. Роб. Вістям» з помічюю і закликаю зложити по \$5.00 (а тих, що є впромозі, зложити таку суму яку і я) слідуючих товаришів:

В Тімміс, Онт.: І. Кулія, П. Блаого, В. Бачинського, І. Яшана, П. Сенька, В. Демкова, В. Максимового, І. Чорного, Гр. Мафтуряка, Ів. Воєвідку, М. Куліничка, І. Роского, І. Касіна, І. Лободу, П. Кришталевича.

В Дон Майї, Онт.: П. Гарасимового, Я. Яворського, О. Волкова.

В Детройт, Міш.: І. Летвинчука, Ів. Поповича, М. Мороза, Ф. Броуцка, П. Чермака.

Вірю, що всі викликані мною товариші сповнять свій обовязок.

Нехай живуть «Українські Робітничі Вісти»!

Т. Гаш.

Дромгелер, Алта.

На поклик т. О. Гикавого з Дромгелер складаю \$5.00 на пресовий фонд «У.Р.В.» і покликаю до зложєня такої самої суми слідуючих товаришів:

В Дромгелер, Алта.: Д. Колимана, С. Сєнішина.

В Вінніпег, Ман.: В. Слободяна, В. Пастернака, С. Погинайку, П. Мацького, В. Кучмія і Т. Крисака.

І. Барабаш.

Вінніпег, Ман.

Бачучи, що наша часопись є тепер в критичнім положенні, так як і вся робітничя класка, складаю \$3.00 на пресовий фонд «У.Р.В.» і закликаю зложити по \$3.00 слідуючих товаришів: Йосифа Гуля, Івана Шидловського, С. Коуба і В. Парасюка.

Василь Шевчук.

Вінніпег, Ман.

Складаю на пресовий фонд «У.Р.В.» \$3.00 і закликаю зложити на сю ціль таку суму т. Дмитра Вігана в Ломбрик, Саск.

Василь Павчук.

Форт Віліям, Онт.

На поклик т. Н. Гуцалюка складаю \$5.00 на пресовий фонд «Укр. Роб. Вістий» і визнаю всіх свідомих робітників Франковими словами: «Беріть молоти в руки і лупайте скалу».

Товариші! Се не камінь лупати зєдланим молотом, але живим словом. Словом правди і науки пробити темноту. Ідім спільно за сим словом і певно в тяжкій праці осягнемо нашу мету.

Товариші! Надходить єдині довіри вечері. Український загал бажає йти на концерти, на драматичні вистави, хоче почути живе слово. Отже обовязком є дати йому те, чого він бажає. Нашим обовязком є найменше устроїти два представлення і концерт в кнрстві «Укр. Роб. Вістий». Бо як би не наша робітничя преса, то багато з нас належало б до той скали, котру Франко казав лупати.

Не забуваймо, товариші і про Укр. Роб. Дім в Вінніпегу, який не виплачений ще з довгу, бо його ніхто не виплатить, тільки ми свідомі робітники. Даю \$2.00 на сплату довгу У.Р.Д. в Вінніпегу і визнаю всіх свідомих робітників в Форт Віліям, Порт Артур і Вест Форт віддаватись з своїми жертвами. Два долари се сума маленька, але коли ми всі дамо по два долари, то побачимо, що довг скоро буде тотитись. Дехто з товаришів може сказати, що я дав малу суму, однак я скажу від себе, що сим разом даю \$7.00 на пресу і на У.Р.Д. і на будуче постановляю се дати.

Товариші! Світ купаєт ся в крові, класова боротьба змагает ся. Помагаймо нашої робітничий клас в тій боротьбі поширенням свідомості серед робітничих мас.

С. Котик.

Грейт Фолс, Ман.

Посилаю на поміч нашої часописі «У.Р.В.» \$3.00 а на передплату \$2.00, бо до сеї пори я був тільки читачем «Укр. Роб. Вістий».

А. Яловіца.

Ексно, Алта.

На поклик т. Я. Мойсюка з Келгари складаю \$5.00 на пресовий фонд «Укр. Роб. Вістий» і покликаю зложити таку суму слідуючих товаришів і товаришів:

В Келгари, Алта.: Анну Хомин, Елену Китик, Васіля Рудя і М. Войтшина.